

Естетското образование значи будење, или подигнување на свеста и способност да се создаде она што е убаво. Тоа беше присутно уште од создавањето на човекот до ден-денес, и може да се забележи кога ќе се погледне историјата на човештвото. Човекот отсекогаш се обидува да разубави себе си и својата средина, а првите траги можат да се најдат и во сликарството на ѕидовите на пештерите, и во изработка на оружје и алатки. Естетското образование, поради неговата важност е ангажирано во многу науки како филозофија, педагогија, психологија и др. Естетското образование е, исто така застапено во Кина, Индија, Египет, Месопотамија и во античка Грција. Тоа може да се поттикне низ поезијата, сликарството, скулптурата, реториката, цртање, гимнастика и така натаму. Во антички Рим, најмногу се негувале поезија и реторика. Потребата за доживување и остварување на убавото се наоѓа во секој човек и таа би требало да биде задоволена. Прифаќањето на естетското воспитание како темелно воспитно подрачје и обликување на најважните составни делови на сестраниот развој на личноста укажува на општествената и индивидуалната потреба од такво воспитание. Во животот на човекот и човековото општество естетското воспитание не е некој додаток за разонода, туку вистинска човекова потреба која мора да се задоволи и да го оплемени човековиот живот. Естетското образование иго разбуди интересот и на меѓународно ниво, а се основале и организации како "Меѓународната асоцијација за уметничко образование" и "Меѓународна асоцијација за образование со помош на уметноста", и двете работи под покровителство на УНЕСКО. За естетски израз се многу важни сензорните способности, а тие вклучуваат способност на сетилно искуство. За тоа служат на нашите пет сетила, но, исто така, и чувство на топлина, студ, замор и др. Покрај тоа, естетскиот израз се базира повеќе врз способноста на изразување, без разлика дали тоа е зборот (поезија, проза), линија (цртеж), боја (сликарство), форма (скулптура) и други. Естетското образование ги вклучува когнитивните, емоционалните и моторните области на човековата личност. Многу е тесно поврзан и со други компоненти на образованието и е невозможно да се одделат изучувањето на одделните компоненти, бидејќи тие се неразделно поврзани. Естетското воспитание е право на секој поединец како што секој поединец има право на образование, но воочувањето, доживувањето, вреднувањето и создавањето на убавото, претставуваат соодветни способности. Тие способности не му се дадени биолошки на поединецот, човекот не се раѓа со однапред дадени способности за доживување и негување на убавината, туку тие се развиваат со процесот на воспитанието. Човекот убавината ја гледа, ја слуша и чувствува, само доколку пред тоа научил да ја гледа, слуша и доживува. Без процесот на воспитание не ја ни забележува. Општествената и индивидуалната потреба за таквото оспособување на сите членови на човековата заедница укажува на големото значење на естетското воспитание во животот на човекот и човештвото. „Ако сакаш да уживаш во уметноста, мора да бидеш уметнички образован човек“ – истакнал К. Маркс.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com